

Till
Danmarks, Norges och Sveriges
Ministerkonferens i Köpenhamn.

I det närmaste ett år har
nu förflutit sedan Kvinnor från
neutrala och krigförande länder,
samlade på Kongress i Haag,
genom deputationer hänvände

ges regeringar ville gemmensamt
inbjuda de neutrala makterna
till en Konferens i syfte att
för de stridande framlägga
förslag till uppgörelse.

Vi göra detta med så
mycket större förtrostan som de
krigförande makternas regeringar
å båda sidor för Haagkongressens
deputationer uttryckligen förklarat
att de icke skulle se en ovänlig
handling å de neutrala mak-
ternas sida i inrättandet af
en sådan Konferens och att de
i en sådan s äge en möjlighet
till åstadkommande af fred.
Vi tro att de skäl, som tala
för ett snart ingripande af de
neutrala makterna, genom de
gångna krigsmånadernas erfaren-
heter ha så vunnit i styrka,
att de nu väga tyngre än de
betänkligheter, som måste före-
finnas.

Vi undertecknade, repre-
sentanter för danska, holländska,

norska, schweiziska och svenska
sektionerna af Internationella
Kommittén för varaktig
fred få därför vördamt och en-
träget anhålla

att Danmarks, Norges
och Sveriges regeringar
gemensamt måtte in-
bjuda till en konferens
af neutrala regeringar,
hvilken skall för de krig-
förande makterna fram-
lägga medlingsförslag i
syfte att åvägabringa
en snar och rättfärdig
fred.

Den 9 Mars 1916.

Annaklaman
Och för svenska sektionerna af Internationella
Kommittén för varaktig fred.

sig till de neutrala regeringarna med begäran, att de måtte sammankalla en neutral konferens med syfte att erbjuda de stridande medling. Under den tid, som förflutit sedan dess har den blodiga kampen hårdnat - hat fortsatt på alla fronter och kostat oerhörda offer af människo- lif och andliga och materiella värden - offer som blott tjänat till att visa de stridande omöj- ligheten att söka med militära medel komma till ett af- görande, som af båda grupper erkännes som definitivt.

Vi böja oss för de skäl, som kunna ha afhållit de neutrala regeringarna att hit- tills förverkliga denna plan. Men då nu de tre skandina- viska ländernas regeringschefer och utrikesministrar sammanträ- da till öfverläggning, våga vi framställa en vördsam anhållan att Danmarks, Norges och Sveri-